

“MOLTES GRÀCIES PER ESTE MOMENT”

Ja amb un poc més de tranquil·litat i de forma més assossegada, voldria agrair a tots els que el dissabte nit vaig compartir amb mi esta extraordinària vetllada.

Una sensació molt agradable i plaent en la qual vaig gaudir moltíssim, envoltat de tants amics. En principi van ser nervis que es van transformar en una situació molt confortable i plena de confiança, per estar amb gent que em transmeteu proximitat i molts records d'una vida gaudint de l'esport i l'activitat física.

Vaig comentar estos moments amb Arturo, quan a mitjans dels 70 em proposava ocupar el seu lloc com a monitor de les classes d'Educació Física, i d'això ja fa 40 anys. Les primeres competicions i l'inici de l'atletisme amb Javi Arques, que poc després, com un raig, es va posar en primera fila de la velocitat espanyola i el seu viatge a Madrid. Vaig tenir la sort de compartir amb ells i les seues parelles esta vetllada. També companys de treball de tants anys en la Mare de Deu, com José Manuel i Joan, i de veure participar i competir als seus fills, com els de Vicent i Toñi primer amb Santi com a atleta i després amb Vicente en labors de la Regidoria, i a qui agraiisc la seua presència, com també la d'Humi. I com no, agrair a Emilio que, des de l'any 85, és dels pocs socis que ha mantingut la seua ajuda al Centre Esportiu Colivenc.

Amb Jaime, a principis dels 70, ens jugàvem les carreres en la pista de la ciutat esportiva d'Alacant i 45 anys després, seguim corrent i fent esta activitat que ens apassiona, com també Luis Arenas i Fabián, companys d'Ibi i enamorats de l'Atletisme.

Bonics records d'atletes com Amada i Salva, quantes competicions realitzades en un atletisme alacantí, que començava a despuntar en la dècada dels 80 i que uns altres com Gema i Ramón van seguir. El suport es va produir pels germans Marco, José Miguel, Raúl, Antonio i altres atletes; David, Quique, Benjamin, Silvia, Laura... que cobrien els buits que els atletes anaven deixant per qüestions d'una vida que s'ha d'adaptar a cada moment i edat. Agrair a tots ells com també a les seues parelles.

En esta mateixa època dels 80, quan l'atletisme alacantí es va desenvolupar, Paco Carratalà configurava el Club Juventud Atletica de Elche quan a Onil ho feia el Centre. Molts anys compartint esforços i il·lusió junts i molt important que estiguera esta nit a Onil.

Com he tingut la sort de poder compartir moments del meu treball i hobby amb diverses generacions, estic il·lusionat per veure als meus alumnes majors: Leonor, Mati, Glorín, Juan, Teresa, Marga, Guillermo, Esmeralda, Antonio, Luisa... una xicoteta representació de vint-i-cinc anys dedicats a les classes de manteniment de les quals he gaudit i he après moltíssim. Això ha accentuat en mi la **necessitat** de que l'activitat física és més que necessària per a totes les edats, gràcies per l'aprenentatge i per estar esta nit amb nosaltres.

En els anys 90 vam tenir la sort d'introduir una nova activitat esportiva en el Centre Esportiu. Esta introducció, com tot, ens va ocasionar treball, però el més important conèixer gent i llocs diferents, fer nous amics que vaig tenir el plaer de saludar; alguns com Toni, Paqui, José i Lidia, que són com de la família, els amics d'Ibi Juanma i Ventura, Felipe, que ve des d'Alacant com a representant de la

Federació Autònoma i Marta i Jesús des de la Federació Espanyola d'orientació. Però més que càrrecs o representants, són veritables amics amb qui hem passat i passarem, sens dubte, molts bons moments gaudint d'este bell esport.

Manolo Brotons, al que m'uneix una gran amistat i un treball constant en la formació d'esportistes en l'orientació; Héctor que des de xiquet ha estat amb l'orientació i ara també amb la docència i òrgans de direcció. José Luis Casillas, Rubi Gisbert, i tants altres a qui els hem d'agrair el seu esforç per l'esport local, provincial i autonòmic.

Agrair la vostra presència Juan, Miguel Ángel, Fani, Juli, Justo, Octavio, Cayo, Fani Ureña, Carme, Antonio, Miguel Abellan, M^o José, pares d'esportistes, i en moltes ocasions col·laboradors del Centre i del meu treball. Gràcies.

Una altra volta ho repetiré, però esta volta sense noms, gràcies a tots els esportistes, atletes i orientadors, a les noves generacions que donaran molt que parlar, que portaran el nom d'Onil per tot el món, estic convençut. Gràcies per compartir este moment amb mi i amb els meus.

També gràcies a tots aquells que des de lluny haguereu volgut estar; Boston, Suïssa, Benicassim, etc.

I com no Gràcies als que heu treballat estos dies perquè poguérem gaudir, jo almenys, d'este moment: Marcela, Pablo, Miguel Ángel, Ana, Esther, Antonio. Però, tal i com vaig dir estos homenatges no solen ser justs; amb el meu treball sóc conscient d'haver aconseguit alguns èxits i que molta gent practique esport i activitat física, però ha estat gràcies a un grup liderat per Antonio, Ureña, David i altres esportistes i persones que amb el seu esforç i ajuda ho han fet possible i seguiran treballant per l'esport. La meua part d'agraïment a ells i el grup organitzador.

Per acabar, vull agrair que en este dia tan especial poguera comptar amb tots els meus germans, filles, netes, nebots i parelles de tots els abans esmentats, em fa una gran il·lusió i satisfacció. També, i repetint el que el dissabte nit vaig dir: Gràcies Ampa, Esther i Verónica, les meues filles que van acceptar l'activitat esportiva com alguna cosa important per a les seues vides i jo poder estar més temps dedicat a estes tasques i com no, a la meua dona Amparo que durant estos 40 anys, que coincideixen amb els de casats, ha omplert moments en casa quan jo no estava i suportat hores i dies sense la meua presència amb xiquetes xicotetes, treball invisible, que des d'este xicotet escrit li agraisc.

Gràcies de tot cor a tots.

Jesús Gil.